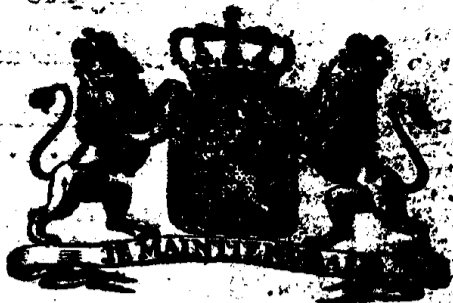

JAVASCHE

COURANT.

DINGSDAG

den 21sten Mei 1833.

OFFICIEEL GEDEELTE.

PUBLIKATIE.

VAN WEGE EN IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indië,
in Rade.Allen, die deze zullen zien of hooren lezen,
salut! doet te weten:Nademaal aan de Indische Regering is opgedragen
om voor de behoerlijke uitvoering te zorgen van Zijner
Majesteits besluit dd. 20 October II. no. 98, luidende
als volgt:Wij WILLEM, bij de gratie Gods, Koning der Ne-
derlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Her-
tog van Luxemburg, enz., enz., enz.Gezien ons besluit van den 4den Mei 1831 (Staats-
blad No. 12) houdende, dat, tot op het tijdstip, dat
daaromtrent nader door ons mogt worden beschikt, van
vriende katoenen lijnwaden uit eene Nederlandsche
haven, en met schepen van Nederlandsche zeebrieven
voorzien, in eene haven van Indie aangebragt wordende,
een inkomend regt zal worden geheven van 12½ pCt.
van de waarde.In aanmerking nemende dat die bepaling tot dus verre
niet aan de verwachting der Regering heeft beantwoord;

Op de rapporten der departementen voor de Nationale

Nijverheid en de Kolonien

Hebben goedgevonden en verstaan:
Ons in den hoofde dezen vermeld besluit, voor het
tegenwoordige, buiten werking te stellen.Het departement voor de Nationale Nijverheid en de
Kolonien is belast met de uitvoering van het tegen-
woordig besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden
geplaatst.

's GRAVENHAGE, den 20sten October 1832.

(Get.) WILLEM.

Van wege den Koning,
(Get.) J. G. DE MEIJ VAN STREEFKERK.

Zoo is goedgevonden en verstaan:

Het bovengemeld Koninklijk besluit, bij deze te brengen
ter kennis van het algemeen; en mitsdien, met intrek-
king der publicatie van den 13den September 1831,
(Indisch Staatsblad No. 53), de geconcerneerde depar-
tamenten en autoriteiten te gelasten om het hiervoren
vermeld inkomend regt weder te heffen overeenkomstig
het bepaalde bij de publicatie van den 13den februarj
1831, (staatsblad no. 9), in verband tot de resolutie van
den 31sten maart 1829 no. 7, (staatsblad no. 33.)En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende,
zal deze publicatie worden gepubliceerd, ter plaatse waar
staatsblad van Nederlandsch Indië.Lasten en bevelen voorts dat alle hogere en lagere
kollegien en ambtenaren, justiciëren en officieren,
ieder voor zoo veel hem aangaat, aan de stipte naar-
Koning dezes de hand zullen houden, zonder eenige
afgripping of aanzien des persoons.

Gegeven te Buitenzorg den 18den mei 1833.

J VAN DEN BOSCH.

Ter ordonnantie van den Gouverneur
Generaal in Rade.De Algemeene Secretaris,
J. VAN SCHOOR.Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal in
Rade, is

BENOEMD:

Tot ontverkoop pakhuismeester te Japara, J. A. Kahlé,
thans met de waarneming van die betrekking belast.

BIJ DE BATAVIASCHE SCHUTTERIJ.

EERVOL ONTSLAGEN.

De eersten luitenant adjudant bij de kavallerie dier
schutterij, W. A. Keuchenius.

BIJ DE SAMARANGSCHE SCHUTTERIJ.

EERVOL ONTSLAGEN.

De kapitein, J. A. Clignett, en de 2de luitenant
F. A. van Olden.

BENOEMD.

Tot kapitein, de gepensioneerde kapitein, C. B.
van der Worm.Tot tweede luitenant, de adjudant onder-officier,
J. L. Sekt, en de korporaal, R. A. W. Hansen, en

Geplaatst à la suite.

De eerste luitenant H. A. Brands.

MILITAIR DEPARTEMENT.

Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal heeft bij
besluit van den 17den dezer no. 1, uit Z. M. dienst

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

BATAVIA, 20 Mei 1833.

STATEN GENERAAL.

Den 30 October II., heeft de tweede kamer der Sta-
ten-generaal beraadslaagd over het ontwerp van wet tot
het nader beschikbaar stellen van sommen voor de bui-
tengewone behoeften van 1832.De heeren v. Foreest en v. Reenen hebben verklaard,
dat zij volkomen bereid waren, om aan de regering de
middelen te verleen, welke noodig zijn, om de regten
en de eer van het vaderland te verdedigen, maar dat
zij, alleen uit een financieel oogpunt, bezwaren tegen
de voordragt vonden. Deze bedenkingen bestonden hoofd-
zakelijk hierin, dat, thans inziens, de noodige middelen
tot dekking van de thans weder aangevraagde uitgaven
niet voldoende schijnen te zijn, en er alsoo een te
kort van 3 à 4 millioenen zoude ontstaan.De heeren de Jonge en Beelaerts hebben deze be-
denkingen beantwoord, en daarbij hoofdzakelijk aange-
merkt, dat het onderhavige ontwerp niet slechts uit
een financieel, maar ook uit een staatkundig oogpunt
behoorde beschouwd te worden; — dat het er nu slechts
op aankwam, om, nadat reeds de som van 45 millioe-
nen over het geheele jaar 1832 voor de buitengewone
uitgaven was toegestaan, het nog overig zijnde een derde
gedeelte van die som beschikbaar te stellen; — dat,
sedert het beschikbaar stellen der beide eerste derde-
gedeelten, de omstandigheden des vaderlands niet ver-
anderd zijn, — en dat, nu de Staten-generaal bij hun
adres aan den Koning erkend hebben, dat de regering
in hare volharding moet ondersteund worden, men zich
zelven gelijk behoort te blijven, en aan de regering de
daartoe vereischte middelen dient te verschaffen.

De heer v. Alphen heeft in 't breede den staatkun-

digen toestand van Europa en inzonderheid van ons vaderland beschouwd. Aan het slot zijner rede heeft hij hoofdzakelijk beweerd: dat een eerlijke vrede, zoodanig als die van de zijde van Nederland was aangeboden, tot verzoening en wederzijdsch voordeel van beide de partijen zoude strekken; maar dat een afgedwongen vrede, met schending van alle beginselen van staatsrecht tot stand gebragt, al werd de handhaving daarvan ook door al de vorsten van Europa bezworen, niet zoude blijven bestaan, en integendeel eene onuitputtelijke bron van twist, onrust en kwelling zoude worden, en eens ons werelddeel stroomen bloeds zoude kunnen kosten. Hij heeft herinnerd, hoe hij, toen de nederlandsche jongelingen en mannen naar de grenzen trokken, gezegd had, dat, als de regering aan de natie niet ontviel, de natie aan de regering niet ontvallen zoude. Hij heeft er bijgevoegd, thans dankbaar te moeten erkennen, dat beiden elkander getrouw zijn gebleven; — dat één denkbeeld en één zin vorst en volk blijven vereenigen, — en dat daarop en op zijn vertrouwen op de Goddelijke Voorzienigheid, zijne overtuiging rustte, dat eindelijk de goede zaak zoude zegevieren.

Z. Exc. de minister van financiën heeft insgelijks het woord gevoerd, en verklaard, dat het gezigtspunt, waaruit de laatstgenoemde sprekers de wet beschouwd hadden, volkomen ook het zijne was. Z. Exc. heeft aangemerkt, dat, terwijl 45 millioenen zijn toegestaan en de uitgaven slechts door 42 millioenen gedekt zijn, het alleen van de omstandigheden afhangt, hoeveel er op den laatsten december des jaars 1832 te kort zal wezen; — dat zulks vooraf niet bepaald kan worden, doch dat dit te kort op de eene of andere wijze zal moeten gedekt worden, en dat daaromtrent gewis geene zwaarigheid zal wezen, vermits toch eenmaal eene verrekening met België, hoedanig dezelve dan ook moge uitvallen, zal moeten plaats hebben; — dat de onderhavige wet slechts handelt over de uitgaven, en niet over de middelen tot dekking, — en dat hij vertrouwd, dat de kamer de verantwoordelijkheid niet zoude willen op zich nemen van, in de tegenwoordige omstandigheden, de gevraagde sommen aan het bestuur te weigeren.

Bij stemming is de wet, met 38 tegen 2 stemmen (die van de heeren v. Forreest en v. Beenen) aangenomen.

In de tweede kamer der Staten-Generaal is den 6 november II. ontvangen eene kennisgeving van de eerste kamer, dat dezelve zich met het aangenomen ontwerp, ter verdere beschikbaar stelling van sommen, toegestaan op de buitengewone begrooting voor 1832, vereenigd heeft.

Den 17 november II. is het ontwerp tot vaststelling der uitgaven ter voorziening in de buitengewone behoeften voor 1833, in de tweede kamer der Staten-Generaal, met eene meerderheid van 34, tegen 12 stemmen aangenomen.

Het tweede ontwerp van wet tot aanwijzing der middelen om in de uitgaven voor 1833, die het gevolg van den voortdurenden staat van oorlog konden zijn, te voorzien, is dien dag insgelijks aangenomen met eene meerderheid van 31 tegen 15 stemmen.

De eerste kamer der Staten-Generaal, heeft zich ook met die beide wetten, vereenigd. Laatstgemelde wet luidt aldus:

Wet, van den 22sten November 1832, ter voorziening in de uitgaven die het gevolg kunnen zijn van den voortdurenden staat van oorlog, in het jaar 1833.

WIJ WILLEM, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te wezen:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, de noodzakelijkheid om voor het jaar 1833, te voorzien in de uitgaven van het Rijk; die een gevolg kunnen zijn van den voortdurenden staat van oorlog in dat jaar;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze;

Art. 1. Boven en behalve hetgeen voor de hierna vermelde hoofdstukken op de begrooting over het jaar 1833, is of zal worden uitgetrokken, wordt tot voor-

ziening in de uitgaven die het gevolg kunnen zijn van den voortdurenden staat van oorlog in het jaar 1833, de volgende verhooging aangenomen, te weten:

VIIIste HOOFDSTUK.

Departement voor de *Marine* . . . . . f 3,433,646,86

IXde HOOFDSTUK.

Departement van *Financien (nationale schuld)* . . . . . f 10,064,516,13

Xde HOOFDSTUK.

Departement van *Oorlog* . . . . . f 31,744,100,00
en dus te zamen vijf en veertig millioenen twee honderd twee en veertig duizend twee honderd twee en zestig gulden, negen en negentig cents.

2. De helft der sommen bij het vorig artikel voor de departementen van *Marine* en *Oorlog* uitgetrokken, wordt voorloopig beschikbaar gesteld, en zullen nopens het verder gebruik der gelden in voorschreven artikel vermeld, naar gelang der omstandigheden, nader wettelijke bepalingen worden gemaakt.

3. Bij het wegvallen der omstandigheden, ter oorzake van welke de credieten, in art. 2 vermeld, worden beschikbaar gesteld, zal over het gedeelte derzelve, waarvan alsdan nog geen gebruik zal zijn gemaakt, niet anders dan ten gevolge van nieuwe wettelijke bepalingen kunnen worden beschikt.

Lasten en bevelen enz.

Gegeven te 's Gravenhage, den 22sten november des jaars 1832, en van Onze Regering het negentiende.

(Geteekend) WILLEM.

Van wege den Koning,

(Geteekend) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Bij de begrooting der ontvangsten door de Regering aan de Staten-Generaal overgelegd een algemeene staat van de raming der Rijks inkomsten over het dienstjaar 1832, en van derzelve opbrengst in de 4 laatste maanden van 1831, met bijvoeging van de 8 eerste maanden van 1832. Daaruit blijkt, dat de inkomsten over dat tijdvak geraamd waren op f 40,985,081; — dat de ontvangsten werkelijk hebben bedragen f 39,262,415, zijnde f 1,722,665 minder dan het bedrag der raming; — dat sommige middelen (zoo als de indirecte belastingen, de registratie-, zegel-, griffie-, hypotheek- en successie-regten, de posterijen en de loterijen) te zamen f 1,727,278 meer hebben opgebracht dan de raming bedroeg; — terwijl aan den anderen kant eenige middelen (zoo als de directe belastingen, de suiker, de wijn, het zout, het binnen en buitenlandsch gedistilleerd, de bieren en azijnen, het geslagt, de zeep, het collectiefzegel, het regt van waarborg op de gouden en zilveren werken, en de vergoeding door het amortisatie-syndicaat voor de kosten der invordering van deszelfs inkomsten, alsmede door de gemeenten voor de invordering van opcenten op de accijnsen) te zamen f 3,449,944 minder dan de raming hebben opgeleverd.

Uit den staat van de ontvangst der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, in de 4 laatste maanden van 1831, en de 8 eerste maanden van 1832, blijkt, dat de directe belastingen in dat tijdvak hebben opgebracht f 18,300,081 de in- en uitgaande regten f 3,065,017; de accijnsen f 9,238,514.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 13den november II. Het Hooge Geregts-hof heeft heden een groot verlies geleden door het afsterven van een van deszelfs leden Mr. W. H. Wicherlink; een man die om zijne verdienste en rechtschapenheid algemeen geacht was.

— In de Rotterdamsche Courant leest men:

» Bij een handelshuis alhier, is van een Engelsch koopman uit Engeland ontvangen vijftig ponden sterl. met verzoek om daarvan gebruik te maken bij de eerste inschrijving ten behoeve der weduwen en weezen van hen, die, indien er onverhoopt een oolog uit de tegenwoordige geschillen geboren wierd, mogten vallen in de verdediging van de regtvaardige zaak van Holland, als een bewijs, dat de zender geenszins wil gehouden worden te deelen in de behandeling, die dat land van den kant van het Engelsch Ministerie thans ondervindt.»

's GRAVENHAGE, den 18den november II. In den Courrier de la Meuse vinden wij het slot van den algemeenen zendbrief van Paus Gregorius XVI aan alle Patriarchen, Primaten, Aartsbisschoppen en Bisschoppen, die onder dagteekening van den 16den augustus is uitgevaardigd, en van welks eerste gedeelte reeds een uittreksel werd medegedeeld. De voorname inhoud daarvan is vervat in de volgende, daaruit overgenomen zinsneden:

» Wij komen thans aan eene andere oorzaak der rampen,

waardoor de kerk in dezen tijd bedroefd wordt, en waarover wij zuchten, te weten, aan de onverschilligheid, of dat verderfelijk gevoelen, hetwelk zich aan alle kanten door de kunstgrepen der slechten heeft verspreid, en volgens hetwelk men het eeuwige heil zoude kunnen verwerven, door welke geloofsbelijdenis dit ook zijn mogt, mits men slechts goede en regtschapene zeden had. Het zal u niet moeilijk vallen, omtrent een zoo helder en klaarblijkelijk onderwerp, de rampzaligste dwaling te midden der aan uwe zorgen toevertrouwde volken tegen te gaan. . . .

» Uit deze onreine bron der onverschilligheid vloeit dat ongerijmde dwaalbegrip, of liever die waanzinnigheid voort, dat men aan wien het ook zijn moge, de gewetensvrijheid moet verzekeren en waarborgen. Men opent den weg voor deze verderfelijke dwaling door de algeheele en grenzenlooze vrijheid van gevoelens, die zich tot ongeluk der godsdienstige en burgerlijke maatschappij wijd en zijd verspreidt; herhalende zelfs sommigen met de uiterste onbeschaamdheid, dat daaruit eenig voordeel voor de godsdienst voortvloeit. . . .

» Hiermede staat ook in verband die rampzalige vrijheid, waarvan men niet genoeg afschuw kan hebben, de vrijheid van den boekhandel, om elk geschrift, van welken aard ook, openbaar te maken; eene vrijheid, die sommigen met zoo veel gedruisch en ijver durven verzoeken en uitbreiden. Een schrik bevangt ons, eerwaardige broeders, als wij overwegen, door welke leerstellingen, of liever door welke gedrochtelijke dwalingen, wij overstelpt worden, en als wij zien, hoe zij zich heinde en verre en overal, door eene menigte boeken en door geschriften van allerlei aard verbreiden, die weinig beteekenen wat hunnen omvang betreft, maar met slechtheid vervuld zijn, en waaruit eene vervloeking voortkomt, die, wij betreuren het, zich over de oppervlakte des aardbodems verbreidt. Daar zijn er intusschen, o smart! welke zich tot die mate van onbeschaamdheid laten wegslepen, van hardnekkig vol te houden, dat de daaruit voortkomende zondvloed van dwalingen vrij wel wordt opgewogen door een boek, hetwelk te midden van deze toenemende verdorvenheid, in het licht mogt verschijnen, om de godsdienst en de waarheid te verdedigen. Voorzeker is het evenwel eene ongeoorloofde en met alle beginselen van billijkheid strijdige zaak, om met voorbedachten rade een zeker en grooter kwaad te doen, omdat er hoop bestaat, dat daaruit eenig goed zal voortvloeijen. En welk met gezond verstand begaafd menschen zal beweren, dat men vergiften vrijelijk moet laten verspreiden, openlijk verkoopen en ronddragen, ja zelfs drinken, omdat er een geneesmiddel bestaat, van dien aard, dat zij die het gebruiken, somtijds er in slagen, om den dood te ontsnappen?

» De tucht der kerk was zeer verschillend, zelfs reeds van den tijd der Apostelen af, van wie men leest, dat zij in het openbaar eene groote menigte slechte boeken hebben verbrand. . . . » [Hier worden besluiten der 5de kerkvergadering van het Lateraan en van die van Trente, alsmede een brief van Clemens XIII aangehaald, waarna de zendbrief aldus voortgaat:] » Uit deze volstandige bezorgdheid, waarmede de Heilige Stoel ten allen tijde heeft getracht, om de verdachte en schadelijke boeken te veroordeelen, en aan de geloovigen uit de handen te nemen, is het blijkbaar genoeg, hoe valsch, vermetel, beleedigend voor den Heiligen Stoel, en vruchtbaar in rampen voor de Christenen de leer van hen is, die niet slechts de boeken-censuur als een al te knellend juk verwerpen, maar tot die mate van boosaardigheid zijn gekomen, dat zij dezelve als strijdig met de beginselen van regtschapenheid en billijkheid voorstellen, en dat zij aan den kerk het regt om die te bevelen en uit te oefenen durven weigeren.

» Daar wij vernomen hebben, dat onder het volk verspreide schriftten zekere leerstellingen verkondigen, die de trouw en onderwerping, aan de Vorsten verschuldigd, doen wankelen, en overal de fakkels van den opstand ontsteken, zoo moet men met zorg beletten, dat de aldus bedrogene volken niet tot het overschrijden van de lijn hunner pligten worden gebracht. Dat allen bedenken, dat, volgens het gezegde des Apostels, alle magt van God komt, en dat de bestaande magten door God zijn ingesteld. Wie zich alzoo tegen de gestelde magt verzet, verzet zich tegen Gods bevel, en zij die hals. Alzoo verheffen zich de Goddelijke en menschelijke wetten tegen degenen, die door schandelijke trekken van opstand en oproer de trouw aan de Vorsten trachten te doen wankelen, en hen van hunnen troon trachten te werpen.

» Daarom en om zich niet met zulk eene groote vlek niet te bezoeiden, wisten de eerste Christenen, te midden van de hitte heil des Rijks mede te werken, zoo als het zeker is, dat zij deslechts door hunne trouw, om met zorg en snelheid datgene te doen, wat hun bevolen werd en met de godsdienst storten van hun bloed in de gevechten. » [Ten bewijze worden hier plaatsen uit de werken van de H. Augustinus, Eucharistus en Tertullianus aangehaald.]

» Die schoone voorbeelden van onschendbare onderwerping

aan de Vorsten, die een noodzakelijk gevolg van de heilige voorschriften der Christelijke Godsdienst is, spreken het vonnis uit over de verfoeilijke onbeschaamdheid en de boosaardigheid dergenen, die met alle hunne kracht er zich op toeleggen, om alle de regten der Mogendheden te doen wankelen en omver te werpen, terwijl zij in den grond der zaak, onder het mom der vrijheid, slechts de slavernij voor de volken aanbrengen. . . .

» Niets gelukkigers zouden wij voor de godsdienst en de regeringen kunnen voorspellen, wanneer de wenschen dergenen verhoord worden, die de afscheiding der Kerk van den Staat willen, en de wederkeerige eendragt tusschen het Rijk en het Hoogpriesterschap verbroken willen zien. Want het is zeker, dat die eendragt, die altijd zoo gunstig en zoo heilzaam voor de belangen der godsdienst en voor die der burgerlijke Overheid was, door de voorstanders eener teugel-looze vrijheid gevreesd wordt.

» Bij de andere oorzaken van bitterheid en ongerustheid, die ons in het algemeene gevaar bijzonder plagen en bedroeven, hebben zich nog zekere genootschappen en bepaalde vereenigingen gevoegd, waarin men met lieden van allerlei godsdienst, en zelfs van eene valsche leer, gemeene zaak maakt, en waar men, onder het veuizen van eerbied voor de godsdienst, maar wezenlijk uit dorst naar nieuwigheid en om overal tot opstand op te ruijen, allerlei soort van vrijheid hulligt, onlusten tegen het welzijn van de Kerk en den Staat aanstookt, en het achtbaarste gezag vernietigt. . . . »

De zendbrief eindigt met aanmaningen van meer algemeenen aard aan de hooge geestelijken, en met den wensch, dat de Vorsten de zaak der Kerk mogen voorstaan en ter harte nemen.

ENGELAND.

LONDEN, den 5den December II. Bij eene Koninklijke proclamatie van den 3den dezer is het bestaande Parlement ontbonden, en zijn de noodige bevelen gegeven, om nieuwe Parlementsleden te doen verkiezen; zoodat de beide huizen tegen den 29sten Januarij des volgenden jaars zullen moeten vergaderen. Bij deze algemeene verkiezingen zullen dus, voor zoo veel de leden van het huis der Gemeenten betreft, voor het eerst de nieuwe, in den loop van dit jaar tot stand gebrachte bepalingen in werking komen; en weldra zal dus beoordeeld kunnen worden, of uit de zoogenaamde Parlements-hervorming zoo veel heil voor Engeland zal voortvloeijen, als velen zich aldaar voorstellen. In de jongste berigten uit Engeland vindt men een en ander, wat daaraan zou kunnen doen twifelen. Bij de voorloopige vergaderingen van kiezers, die als naar gewoonte reeds in vele plaatsen gehouden zijn, hebben zich niet slechts verscheidene kandidaten opgedaan, die beloofd hebben de afschaffing der tienden voor de geestelijkheid, de vernietiging der slavernij in de kolonien, de beperking van het octrooi der Oost-Indische Maatschappij en van dat der Engelsche Bank, en dergelijke veelomvattende hervormingen meer, te zullen helpen bewerken; maar men heeft zelfs in eene volksvergadering te Southwark, eene wijk van Londen, zekeren Thomas Murray voor de verzamelde kiezers zien optreden, en in goeden ernst beloven, dat hij Engeland terug zou helpen voeren tot den gulden tijd, toen het volk geene belastingen betaalde, en de staatsuitgaven bij uitsluiting uit de kroongooderen bestreden werden! Onder zijne overige menigvuldige beloften behoorde ook de afschaffing der heerschende kerk. Een deel der kiezers heeft deze verklaringen met luid gejuich begroet. Onder zulke omstandigheden is het geen wonder, dat de Londensche *Courier*, die vroeger zeer voor de Parlements-hervorming heeft geijverd, thans met kracht tegen de verkiezing van » Staatkundige fortuinzoekers » waarschuwt.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 24sten October II. De *Augsb. Allg. Zeitung* berigt uit Konstantinopel van 25 september het volgende: De Grootvizier Reschid-Pacha is uit Bosnie hier gearriveerd en heeft terstond daarna de eer gehad bij Z. H. den Sultan ter audiencie toegelaten te worden. Hij zal omtrent acht dagen hier vertoeven, ten einde eene juiste kennis op te doen van de maatregelen, die ter voltalligmaking des legers in Azie zijn genomen, waarna hij verder naar zijne nieuwe bestemming zal op reis gaan. Men stelt groot vertrouwen in dezen veel beproefden krijgsman, en hoopt, dat hij Hussein-Pacha's misslagen zal herstellen. Reschid-Pacha zelf moet weinig bezorgdheid nopens den uitslag van den veldtocht betoonen, maar integendeel beweren, dat Mehemed-Ali eerlang zijnen opstand tegen den Grooten Heer zal berouwen. De hier aanwezige Frankische Officieren, die den staat van zaken met minder vooroordeel beschouwen, zijn van geheel andere gedachten. Zij zijn van gevoelen, dat de Egyptenaren krijgskundig beleid in hunne operaties laten doorstralen, en maken daaruit de gevolgtrekking, dat zij knappe officieren, en inzonderheid een voortreffelijken generalen staf moeten bezitten, waaraan het den Turken ten eenenmale ontbreekt. Een veld-

heer nu moge zoo veel talent hebben als immer denkbaar zij, altijd staat het toch vast, dat hij, zonder de medewerking van goede generaals, tegen eenen zoo geoefenden vijand als de Egyptenaren onder hun legerhoofd zijn, slechts weinig kan uitrichten. Het is Mitsdien niet vooruit te bepalen, welke gevolgen de voortduur des oorlogs hebben zal. Velen komt het voor dat men de Porte niets beters zou kunnen raden dan met Mehemed-Ali over eene minnelijke vereffening in onderhandeling te treden; tot zulk eenen stap moet echter noch de Sultan lust, noch Reschid-Pacha den voorslag gedaan hebben; laatstgenoemde zal waarschijnlijk, kort na zijne aankomst bij het leger en de kennisneming van deszelfs jammerlijken toestand; dienaangaande van gedachte veranderen; wel hebben er groote volksligtingen plaats en wordt een ieder, die in staat is het geweer te dragen, geëkwipeerd en naar de armee gezonden; doch onervaren soldaten, die door niets in geestdrift zijn ontstoken, hebben zelden gezegevierd en des Sultans leger is voor het grootste gedeelte uit zulke lieden zamengesteld. Inmiddels zit Ibrahim-Pacha geenszins stil; hij completeert en versterkt zijne armee, die op dit oogenblik 10,000 man meer moet bedragen, dan tijdens de opening van den veldtocht het geval was. Ook is hij zeer omzigtig, en tracht hij eerst de veroverde distrikten in staat van verdediging te stellen, alvorens dieper door te dringen.

MEN GELINGEN.

DE GENERAAL CHASSÉ.

Nu aan Antwerpen en deszelfs Citadel het treurige voorrecht is te beurt gevallen van uitsluitend aller aandacht tot zich te trekken, zijn wij van oordeel, dat onze lezers niet zonder belangstelling eenige bijzonderheden zullen vernemen nopens de militaire loopbaan van den grijzen krijgsman, aan welken de verdediging dier geduchte forteres is toebetrouwd geweest. Te dien einde nemen wij uit het algemeen handelsblad de volgende korte levensbeschrijving van dien held over, getrokken uit een werkje, dat ettelijke jaren geleden, aangaande den slag bij Waterloo, is in het licht verschenen.

David Hendrik Baron van *Chassé*, Luitenant-Generaal, Kommandeur der Militaire Willems-orde, Officier van het Legioen van Eer, werd den 18den Maart 1767 te Thiel in Gelderland geboren. Hij trad ten jare 1778 als Kadet in dienst der Vereenigde Provinciën, werd tot Luitenant benoemd in 1781, tot Kapitein in 1787, tot Luitenant-Kolonel in 1793, tot Kolonel in 1803, tot Generaal-Majoor in 1806 en tot Luitenant-Generaal in 1814. Na de omwenteling in Holland van het jaar 1787, gedurende welke hij zich tot de partij der patriotten aansloot, week hij buitenslands, en begaf zich in dienst bij de Fransche armee, bij welke zijne dapperheid hem in 1793 den rang van Luitenant-Kolonel verschafte. Hij blonk uit in de gevechten van Miqueron, Stade en Hooglede; in 1795 met het leger van Pichegru naar zijn vaderland terugkeerende, verliet hij hetzelfde spoedig op nieuw om den Duitschen veldtocht van 1796, onder het opperbevel van den Hollandschen Generaal *Davout*, mede te maken. De Engelschen in 1799 eene landing op de Hollandsche kust ondernomen hebbende, legde de Kolonel *Chassé*, aan de spits van een Hollandsch jagerkorps, dat vele uren achtereen met hardnekkigheid tegen de oneindig talrijker Engelsche troepen streed, vele militaire bekwaamheden aan den dag. Deze veldtocht afgelopen zijnde, vertrok hij om aan dien in Duitschland deel te nemen. Hij werkte mede tot het beleg van Wurtzburg; hij heroverde eene batterij op de Oostenrijkers, en maakte in de affaire van 27 December 1800 vierhonderd gevangenen. Hij diende met onderscheiding in den oorlog tegen Pruisen in 1805 en 1806, onder het bevel van den Hollandschen Generaal *Dumonceau*. Doch vooral in den Spaanschen oorlog was het, dat de Generaal *Chassé* zich deed opmerken, en blijken gaf van de grootste onversaagdheid, welke hem bij de soldaten den vereerenden bijnaam van *bajonet-Generaal* verwierf, uit hoofde van het door hem veelvuldig en telken male met goed gevolg gebruik maken van dit wapen. Ter belooning van deze zijne bewezen diensten werd Koning *Lodewijk Napoleon* hem den titel van *Baron* met eene dotatie van 3,000 guldens op de domeinen, en benoemde hij hem tot Kommandeur van de Militaire Orde der Unie. Gedurende de zes ja-

ren, welke deze bloedige oorlog aanhield, is de Generaal *Chassé* steeds in Spanje gebleven, en heeft zich bevonden bij de veldslagen van Durango, Missa d'Ibor, Talaveira de la Reyna, Almonacid, alwaar hij tot de zege van dien dag krachtadig medewerkte; als ook bij den slag van Ocana, waar de Hollandsche krijgslieden zich met roem overlaadden, en bij dien van het Col de Maja in het Pyreneesche gebergte, ter welke gelegenheid hij aan het hoofd der 8ste, 25ste, 54ste regimenten van linie en het 16de regiment ligte infanterie, door eene zeldzame onverschrokkenheid, het legerkorps des Graven van *Erlon* redde. De decoratie van Officier des Legioens van Eer was de belooning voor dit schitterende wapenfeit, en de Hertog van Dalmatie (*Soult*) verzocht voor hem den rang van Luitenant-Generaal, dien hij ook bij het verlaten van de Fransche krijgsdienst verkreeg. *Napoleon* wist insgelijks den door den Generaal *Chassé* in dien oorlog betoonden heldenmoed hoog te schatten, weshalve hij hem bij besluit van den 30sten Junij 1811 tot rijks-baron benoemde. In de maand Januarij 1814 ontving hij den last om zich met zijne vier regimenten in allerijl bij de groote armee in de omstreken van Parijs te vervoe-gen. Den 27sten Januarij greep hij met de overblijfselen der regimenten, eene 6,000 man sterke Pruisische kolonne aan, die met eene batterij van zes stukken kanon op eene bergvlakte nabij Bar-sur-Aube geposteerd was, en na den aftogt der infanterie weerstond hij tot driemaal toe de allergeeduchtste kavallerie-charges. In dat gevecht werd hij gekwetst, en in de beide veldtochten van 1813 en 1814 werden hem drie paarden gedood en twee gewond. Na de eerste kapitulatie van Parijs keerde hij weder naar zijn geboorteland, waarop de Souverein van Holland, aan zijne militaire kundigheden en algemeen erkenden moed hulde bewijzende, hem den 21sten April 1814, met den rang van Luitenant-Generaal, in zijne armee op nam. Bij den slag van Waterloo, in 1815, handhaafde de Generaal *Chassé* zijnen naam van stoutmoedigen krijgsman en schrander legerhoofd op eene waardige wijze. Daar was het dat hij, de oude garde ziende aanrukken op eene Engelsche batterij, welke bij gebreke aan ammunitie haar vuur had moeten staken, met de hem eigen militaire scherpzinnigheid ~~te~~ gevolgen berekende, welke uit de bemagtiging dier batterij door den vijand zouden kunnen ontstaan, weshalve hij de vliegende artillerie onder bevel van den Majoor *van der Smissen* in vollen galop afzond, die, met even veel vaardigheid als juistheid gepointeerd, den naderenden vijand overhoop wierp, en dwong in wanorde terug te trekken, terwijl de bergvlakte van Mont-St. Jean met dooden en gekwetsten was overdekt. Met niet minder beleid en ijver wist hij van dat tref-fende voordeel gebruik te maken om met eenige Belgische en Hollandsche bataljons eenen bajonet-aanval te doen, die, ter gelegener stond met de algemeene beweging der Engelsche armee gepaard gaande, den volkomensten uitslag had. De Hertog van Wellington heeft, bij een' voor den Generaal *Chassé* vereerenden brief, welke in de maand Julij daaraantvolgende is publiek geworden, de door dien opperofficier te dier gelegenheid bewezen groote diensten, geboekstaafd.

SCHEEPSBERIGTEN.

BATAVIA.

Aangekomen.

Mei 18—bark *Sarah*, J. Stokheker, van Soerabaja den 4den mei.—schoener *Marij*, T. Deighton, van Menado den 20sten april, met Z. M. troepen, passagiers, de heeren Duncan, Mesman, mevrouw McKenzie en kind.

Vertrokken.

Mei 18—Amerik. brik *Hindo*, J. Barraw, naar Amsterdam.—bark *Theodoro*, P. H. Kock, naar Soerabaja, passagiers, de heer K. J. de Vogel, echtgenoot en 2 kinderen.
Mei 19—brik *Pasekan*, Oeij Djiet, naar Pekalongan.—brik *Bianhong*, Marta, naar Cheribon.

SAMARANG.

Aangekomen.

Mei 12—stoom-boot *Van der Capellen*, F. W. E. Lange, van Batavia den 8sten mei, passagiers, mevrouw Servatius, kapitein de Fickelmont en familie.—bark *Blora*, C. Iblen, van Batavia den 6den dito, passagiers, de heeren Bichar en McKenzie.
Mei 15—brik *Hohien*, Liem Taulong, van Banjermassing den 8sten mei.

(Zie verder het Bijvoegsel.)

DINGSDAG den 21sten Mei 1833.

Vertrokken.

Mei 11—schip *Petalongan*, Serif Hasim Ankawie, naar Batavia.—schip *Fatal Rachman*, Sech Abdul Rachman Bin Obit, naar Grissoe.

Mei 14—bark *Blora*, C. Ihlen, naar Soerabaja, met Z. M. kroepen, passagiers: de jongelingen W. A. Bianski en A. Renou.—bark *Serak*, J. Stokhekker, naar Batavia.—schip *Pleiades*, J. C. Ross, naar China.

SOERABAJA.

Aangekomen.

Mei 12—schip *Esperance*, J. Worthington, van Amboina den 23sten april, passagiers, kapt. Heintzen en familie, luit. der 2de klasse A. de Boer, luit. Ravensberg, Lans en apotheker Kagester.—brik *Onderneming*, A. N. Martens, van Grissoe den 13den mei.

Vertrokken.

Mei 12—schoner *Delphijn*, G. Marthens, naar Semarang en Batavia.

Mei 13—Z. M. transport-boat No. 4, 2de stuurman J. van Soelen, koerstellende om de oost.

ADVERTENTIEN.

Kopergeld verkrijgbaar bij 'slands kas te Cheribon, na voorafgaande storting in 'slands kas alhier.

De Directeur Generaal van Financien,

BATAVIA, den 20sten mei 1833. J. C. REIJNST.

—De menigvaldige werkzaamheden bij 's Lands Drukkerij noopen den ondergeteekenden tot het verzoek aan alle departementen, kollegien en verdere autoriteiten en ambtenaren, om voortaan bij het doen van aanvragen om gedrukte stukken, indachtig te zijn, dat dezelve zoodanig zijn ingerigt en berekend, dat deswege geene nadere aanvrago meer behoeft gedaan te worden in dat jaar waar over de aanvraag is loopende, zoo dat een en het zelfde model slechts een maal in het jaar, zal behoeven te worden gedrukt.

Ter bereiking van dit doel, acht de ondergeteekende het alverder raadzaam, om alhier aantehalen de bepaling vervat bij art. 9 van staatsblad 1828 no. 47, houdende dat jaarlijks voor den 1sten augustus, aan

den 1sten augustus, 1833, de gedrukte stukken volgens daarbij gevoegde modellen, welke in het volgende jaar berekend worden benodigd te zullen zijn, terwijl hij wijders opmerkt dat de voldoening der aanvragen zeer zal bespoedigd worden, door het daarvoor benodigde blanco papier in tijds te stellen ter beschikking van den Directeur van 's Lands Drukkerij, in opvolging van art. 5, van gemeld staatsblad; zullende ingeval het daarvoor benodigde papier in natura aan den Directeur voornoemd, wordt toegezonden, die verzending niet over de post, (gelijk meermalen gebeurd,) maar per scheepsgelegenheid franco moeten plaats vinden.

De Directeur van 's Lands Producten en

Civiele Magazijnen,
VAN DER VINNE,

BATAVIA,
20sten mei 1833.

—Op zaterdag den 25sten dezer, 'svoormiddags te 10 uren, zal overeenkomstig het reglement op het houden van uitbestedingen, (staatsblad 1829 no. 67, jvasasche courant 1829 no. 27), ten kantore van den ondergeteekenden gehouden worden, eene uitbesteding voor de levering van specerij vaten, en zulks op de volgende voorwaarden:

Art. 1. De leveringe zal bestaan uit:

3000 halve leggers, en
2000 heele vaten.

Art. 2. De vaten moeten zijn van goed uitgedrongd nieuw jatie hout met nieuwe ijeren hoepels en, als naar gewoonte, behoorlijk gearbeid, genummerd en ieder vat afzonderlijk in bundels gebonden.

Art. 3. Het vaatwerk zal moeten zijn vervaardigd overeenkomstig de modellen daarvan bij 'slands ijzer pakhuis aanhanden, en de materialen, daartoe benodigd, moeten door den aannemer geleverd worden; wordende het echter aan den aannemer overgelaten, om, voor zoo verre het Gouvernement daarin kan voorzien, van den lande overtenemen, heele en halve leggers duigen en heele aams duigen tot de prijzen volgens staatsblad 1829 no. 104 en de verhooging van 75 percent betaalbaar in zilveren munt.

Art. 4. De aflevering zal moeten geschieden uiterlijk voor ultimo september aanstaande in 'slands graan en ijzer pakhuis, alwaar, dan wel in de nabijheid van hetzelfde, het vaatwerk door eene kommissie zal worden geëxamineerd; zullende geene vaten worden goedgekeurd dan die, welke in alle opzigten aan de modellen gelijk zijn.

Art. 5. De betaling zal geschieden, voor de helft in zilveren munt en voor de wederhelft in koper geld; waarbij echter het Gouvernement zich voorbehoudt, om, tegen korting van een zesde gedeelte, in zilver geld te voldoen, dat is: in de verhouding van f 5 zilver voor f 6 koper.

Art. 6. Aan den aannemer zal een voorschot worden verleend ten bedrage van een vierde gedeelte der leverancie, mede betaalbaar voor de helft in zilver geld.

Art. 7. De opveiling der leverancie zal geschieden in twee perceelen, ieder van 500 halve leggers en 100 amsen.

Art. 8. De aannemer in gebreke blijvende aan zijne verplichtingen te voldoen, zoo zal in het gebrekkige voor zijne rekening, tot welken prijs ook, worden voorzien en hij daar en boven eene boete verbeuren van één gulden per vat, hetwelk voor zijne rekening wordt ingekocht.

Art. 9. De definitieve aannemer zal aan den minsten inschrijver uitkeeren eene premie van een half percent van het bedrag der aanneming.

Gading hebbenden worden verzocht bij de uitbesteding tegenwoordig te zijn, dan wel gemagtigden te zenden bij

BATAVIA,
den 20sten mei 1833.

Den Resident van Batavia,
VAN CATTENBURCH.

—De Resident van Bantam, brengt bij deze ter kennis dat in den nacht van den 11 op den 12 dezer in de nabijheid van Poeloe Tiedong, geheel van volk

jatie houten praauw, lang overveeten 18 voeten en breed drie voeten, voorzien van een jatie hout roer en een defect katrog zelf, wordende mitsdien bij deze opgeroepen, alle de genen, welke vernemen daarop aanspraak te kunnen maken, ten einde, na betaling van het opvisch loon, en op vertoon van een behoorlijk bewijs van eigendom dezelve te kunnen terug erlangen; zullende, ingeval zich niemand mogt opdoen, met gemelde praauw worden gehandeld overeenkomstig de deswege bestaande bepalingen.

CERAM,
den 15 mei 1833.

De Resident voornoemd.
F. H. SMULDERS.

MARKTPRIJZEN.

	Batavia		Samarang		Soerabaya	
	Guld.	Cents.	Guld.	Cents.	Guld.	Cents.
Rijst 1ste soort per koj.	120		124			
Idem 2de idem per kojang	117		108	66	140	
Idem 3de idem per kojang	108		88			
Idem 1ste idem per gaantang (18 pieal)		36		48		
Idem 2de idem per gaantang		60		35		
Idem 3de per gaantang		43		28		
Koffij per piket	22		35		45	
Klapper-olie per takker van 33 hottels	8	75	3	66	9	90
Katjang-olie per takker van 33 hottels	7	70	3	66	5	94
Dempel-olie per piket	30		21	66	24	
Brandhout per vadem van 18 voeten lang, 6 voeten hoog en 2 voeten breed	14		24		12	

NB. Bevoenda artikelen zijn allen in koperen munt berekend.

Te Batavia is de vadem brandhout 11 voet breed.

De kojang rijst wordt gerekend.

Te Batavia . . . . . ad 3,375
 » Samarang . . . . . » 3,500 } ponden.
 » Soerabaya . . . . . » 3,750

VASTGESTELDE PRIJZEN.

	Batavia		Samarang		Soerabaya	
	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Tarwe brood de 14 oncen	>	30	>	25	>	33
Varkens-vleesch het katje	>	40	>	36	>	32
Ossen-vleesch het 88	>	25	>	20	>	16

PRIJS DER EFFEKTEN.

—Den 14den mei 1833, zijn bij publieke vendatie verkocht de ondervolgende effecten, met 1 pCt. vondu salaris boven den koopprijs als.

1 Bewijs van aandeel in de Javasche-Bank	f 148; pCt.
>	- 149 >
>	- 149 >
>	- 149 >
>	- 149 >
>	- 150 >

BATAVIA, den 15den mei 1833.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

Drie goede hillarten met toebehooren, te koop, bij *H. Gumpfel*, achter het Paleis te Weltevreden.

—A Vendre, Sirops à la Fleur d'orange, à la Rose, au Vinaigre etc.; au Magasin de Commission de *Bédier & Fils*.

—Te koop het huis op molenvliet bewoond door de heer *J. van Dijk*, te bevragen bij

P. A. BIK.

—Versche Soerabajasche aardappelen te koop à f 6 zilvergeld de piket bij

F. ABRAHAMSZ.

HUWELIJKEN.

—Getrouwd, **A. VAN DER LEEUW, jr.** met **E. B. M. LANGEWAGEN.**

—Getrouwd, **Pre. SERS,** met **Vrouwe wed. J. PRUDHOMME, geb. S. Gadré.** WELTEVREDEN, den 19 mei 1833.

GEBORTEN.

—Vorspoedig van een zoon verlost, **E. Te Boekhorst,** echtgenoot van **BYOCOCARTA,** W. J. BROUWER, 7 mei 1833.

—Bevallen van een dochter, de echtgenoot van **BATYVA,** **E. DOERING.**

—Birta Mrs. *Doering*, of a daughter. BATAVIA, 19th May 1833.

—Bevallen van een welgeschepene dochter, de echtgenoot van den kapitein **Louwaars.** SAMARANG, 10 mei 1833.

STERFGEVALLEN.

Heden overleed alhier de gepensioneerde onder-officier **Lourens Pecht;** crediteuren en debiteuren aangaande diens boedel gelieven zich binnen zes weken te melden aan

De Agenten der Bataviasche weeskamer, **C. H. WILLMANS,** en **J. H. EVERAARS.** INDRAMAJOE, den 14 mei 1833.

—Op heden overleed, na een langdurige ziekte en bedlegering van drie maanden, de alhier afgesteen geachte heer **Jan Pieter Longacker;** in leven chirurgijn-majoor en dirigerende officier van gezondheid in de Molukische Eilanden.

Alle degenen, die met des mans braaf en berischaar karakter en bekwaamheden bekend zijn, zullen naar

al te wel gevoelen, welke slag de inwoners van Amboina getroffen heeft.

De Testamentaire executeuren.

AMBOINA, den 24 februari 1833.

RAMBALDO,
A. H. RIJKSCHROEFF.

NAGELATEN BOEDELS.

—*Prodeo.* De weeskamer te Soerabaja, roept bij de ze elk een iegelijk op, die iets te vorderen heeft van of verschuldigd is, aan den boedel van wijlen den koloniälen zeevarenden **Eide Omme Eiben,** daarvan aangifte of betaling te doen, binnen den tijd van drie maanden, gerekend van heden.

Namens de weeskamer.

SOERABAJA, den 15den mei 1833.

De Secretaris,
GOSTHOEK.

—Alle de genen, welke iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den Mandarees **Lapar Mulhier,** abintestato overleden, daarvan aangifte of betaling te doen binnen den tijd van zes weken, gerekend van heden, aan de agenten der Soerabajasche wees- en boedelkamer te Baweant.

BAWEAN, 6 april 1833.

J. C. DUNKI.
G. C. G. BREDOW.

—Die iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan den te Batavia, op den 26 april overleden chineeschen handelaar **Tjia Liongsoej,** worden verzocht daarvan, binnen den tijd van zes weken, aangifte of betaling te doen aan den executeur testamentair **Thoen Soehat en Thio Mienio,** te Indramajoe.

VERTREKKENDE PERSONEN.

—De luitenant Adjutant **Bucaille,** vertrekt naar Samarang.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

—Een huis met tuin te huur, staande op Jacatra, naar den huise van den heer **A. Michiels,** te bevragen bij **A. MELIER.**

LIEFHEBBERIJ-TOONEEL

Te Weltevreden.

Onder de Zinspreuk:

UT DESINT VIBES TAKEN EST LAUDANDA VOLUNTAS

1ste representatie van het 10de Tooneel-jaar.

Op vrijdag den 24sten mei 1833.

IDA VAN FALKENSTEIN,

Tooneelspel in 4 bedrijven,

gevolgd van

DE MEDEMINNAAR VAN ZICH ZELVEN,

Blijspel met zang in 1 bedrijf.

Voor de genen, wien de intekeninglijst onvolledig is, wordt niet toegestaan, zal dezelve nog te intekening open zijn gesteld, aan het post-kantoor tot den dag der representatie.

De deuren zullen niet voor zes ure geopend worden. Men zal ten half zeven ure precies beginnen. Bij het verlaten der zaal, zal men zich van een contramerik dienen te voorzien.

Tot de afgave der bewijzen van toegang, voor de representatie, zal worden gevaccerd, in het postkantoor te Weltevreden, op vrijdag den 24sten mei 1833, (afgave de dag der representatie,) des voormiddags van 8 tot namiddag ten 2 ure.

Niemand zal worden toegelaten op entree-biljetten niet op naam van den houder staande; zullende de naamwate daarop gelet worden.

BATAVIA, den 20sten mei 1833.

Namens de directie,
VAN WOELDEREN,

VERSLAG van het weduwen en weezen-fonds voor Civiele Ambtenaren en Koloniale Zeeofficieren over het jaar 1831 naarvolgens de uitkomsten van de algemeene boeken van dat jaar.

Volgens de aantooning geplaatst in de Javasche Courant van den 8sten november 1832 no. 133, was het fonds onder ultimo december 1830 te voren. f 513,625: 90½
Waarbij gevoegd het saldo in Nederland onder dien datum. - 30,763: 50½

Te samen . . . f 544,369: 41

In 1831 hebben de inkomsten in Indië bedragen:
Aan gewone en buitengewone contributie en restitutie van te veel betaalde pensioenen. . . . . f 272,218: 98
interessen op uitgezette kapitalen. 31,330: 24½
----- f 303,549: 22½

Terwijl de uitgaven in dat jaar in Indië hebben belóopen:
Aan betaalde pensioenen aan weduwen en weezen en restitutie van te veel betaalde contributien. . . . . f 212,675: 18
administratie kosten. 2,256: 00
----- 214,931: 18

Meerdere inkomsten dan uitgaven in Indië: . . . . . f 88,618: 04½
In Nederland is gedurende het jaar 1831 ontvangen:
Aan contributien. . . . . f 16,970: 48
restitutien van pensioenen ect. 185: 32
----- f 17,164: 80

En betaald:
Aan pensioenen. . . . . f 105,848: 76
2 pCt. provisie penningen aan de Nederlandsche Handelsmaatschappij voor het doen der ontvangsten en betalingen. 2,116: 98
5 pCt. renten aan dezelve op gedane voorschotten. . . . . (*) 1,229: 07
----- 109,194: 81

Meerder betaald dan ontvangen. . . . . f 92,030: 01
Zoodat in 1831 de gezamenlijke lasten meerder hebben bedragen dan de baten. 3,411: 96½

En het fonds onder ultimo december 1831 te voren stond met: . . . . . f 540,977: 44½
Waarvan op hypotheek was uitgezet. . . . . f 353,914: 84

De onderstandgelden welke onder ultimo december 1831 ten laste van het fonds waren, bedragen:
Aan 383 weduwen van civiele ambtenaren. . . . . f 21,500: 12
391 kinderen " " " " . . . . . - 2,128: 00
147 weezen " " " " . . . . . - 2,671: 44
18 weduwen ,, koloniale zeeofficieren . . . . . - 1,938: 46
11 weezen " " " " . . . . . - 38: 00

Hiervan afgetrokken de bepaalde korting van 20 ten honderd over zoodanige onderstandgelden, als aan dezelve onderhevig zijn. 5,265: 36

Blijft werkelijk ten laste . f 23,348: 92

Of 'sjaars . . . . . f 280,157: 04.
De onderstandgelden welke onder ultimo december 1830 ten laste van het fonds waren, bedroegen:
Aan 350 weduwen van civiele ambtenaren . . . . . f 19,345: 17
381 kinderen " " " " . . . . . - 2,001: 00
135 weezen " " " " . . . . . - 2,528: 00½
15 weduwen ,, koloniale zeeofficieren . . . . . - 1,710: 26½
18 kinderen " " " " . . . . . - 113: 00
13 weezen " " " " . . . . . - 135: 36½

Te samen 'smaands . f 25,932: 80½

De korting van 20 pCt. op dezelve beloopt. 4,772: 22½

Bleef 'smaands . f 21,160: 58

Of 'sjaars . . . . . f 253,926: 06.
Bijkomende alsoo uit dit vergelijk, dat het jaarlijksch beloop der onderstandgelden, gedurende het jaar 1831, is toegenomen met f 26,260: 08.

Deze aanmerkelijke en niet zoo groot verwachte toegeneming, is daarin te zoeken, doordien het fonds door het buitengewoon gering getal overleden en hertrouwde weduwen in 1831, weinig verlichting heeft onderhouden in het getal der bijstandelingen; en dit gevoegd bij het renteloos blijven van een aanzienlijk kapitaal, kan dan ook als de oorzaak worden aangenomen, dat het fonds in den jare 1831 met de som van f 3,411: 96½ is achter uitgegaan. — wat is waar, zou als eene bedenking daartegen in aanmerking kunnen komen, dat het fonds deszelfs uitstaand kapitaal in 1831 met f 25,141: 00 heeft vermeerderd, dan de meerdere renten daardoor verkregen, zijn in geen vergelijk te brengen, met de rente derving die het fonds in dat jaar heeft ondervonden, ten gevolge der vroeger plaats gehad hebbende aanzienlijke aflossingen, waardoor de ter uitzetting beschikbare gelden op den 1° januarij 1831 bedroegen f 184,561 waarvan het grootste gedeelte eerst in 1832 uitgezet is kunnen worden.

BATAVIA, den 30sten april 1833.

Directeuren van het weduwen en weezen-fonds voor civiele ambtenaren,
J. C. GOLDMAN,
J. C. REIJNST,
J. VANDERVINNE.

(*) Deze som is sedert door het Gouvernement voor deszelfs rekening genomen, en zal bij het verslag over 1832 weder ten goede worden gebracht.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Main body of faint, illegible text, appearing to be several paragraphs of a document or report.